

Sygn. akt VI GC 2161/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 03 stycznia 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.

przeciwko **Towarzystwo (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. kwotę 872,38 złotych (osiemset siedemdziesiąt dwa złote trzydzieści osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 12 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 4 101,80 złotych (cztery tysiące sto jeden złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2161/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 września 2016 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 13 804,86 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 12 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 listopada 2015 roku na terenie Niemiec doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został należący do powoda pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...). W związku z tym, że powód posiadał ubezpieczenie autocasco u pozwanego ubezpieczyciela, zgłosił mu zaistniałą szkodę, a ten przyznał mu odszkodowanie w łącznej kwocie 18 639,95 złotych netto, która to kwota była znacznie zaniżona w

stosunku do kosztorysu sporządzonego przez (...) Spółkę Akcyjną opiewającego na kwotę 51 087,42 złotych netto i zweryfikowanego przez samego pozwanego do kwoty 51 989,62 złotych.

Na kwotę dochodzonym niniejszym pozwem składają się: kwota 6 450 złotych netto tytułem zwrotu kosztów holowania i zabezpieczenia pojazdu oraz kwota 7 354,86 złotych netto (51 989,62 złotych netto : 2 (50% pomniejszenia z uwagi na okres eksploatacji) – 18 639,95 złotych) tytułem zwrotu pozostałych kosztów naprawy pojazdu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 października 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4073/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że zgodnie z § 15 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...) ceny części zamiennych ulegają korekcie o współczynnik 0,6, który nie został przez powoda uwzględniony, a także o procentowy ubytek wartości – 55% z uwagi na okres eksploatacji pojazdu (a nie jak przyjął powód – 50%). Nadto pozwany wskazał, że powód nie wskazał, jaka część kwoty składa się na koszty zabezpieczenia, a jaka na koszty transportu, co jest istotne w świetle postanowień § 20 ustęp 3 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...), nie wskazał także, na czym polegać miało zabezpieczenie pojazdu, jakich użyto materiałów, w jakiej ilości i jak ustalono ich wartość. Pozwany podniósł także, że zwrot powyższych kosztów możliwy jest zgodnie z postanowieniami umowy na podstawie faktury lub rachunku wykazującego poniesienie tych kosztów, tymczasem powód przedstawił jedynie fakturę wewnętrzną, która jest niezgodna z prawdą, skoro w jej treści wskazuje się naprawę zgodną z kosztorysem, w toku oględzin ponaprawczych stwierdzono zaś, że część elementów, które miały być wymienione – naprawiono, a część wymieniono na zamienniki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 listopada 2015 roku na terenie Niemiec doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R..

W dniu zdarzenia pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...) objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco, na mocy umowy zawartej z Towarzystwo (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W..

Integralną częścią umowy ubezpieczenia były ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco (...).

niesporne, a nadto: wniosek – polisa – k. 15 akt, ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco (...)- k. 16-18 akt

Po przeprowadzeniu oględzin uszkodzonego pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...), Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na podstawie § 15 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...) ustalił i przyznał odszkodowanie w kwocie 15 792,36 złotych netto.

decyzja – k. 20 akt, kalkulacja naprawy numer (...) -01 – k. 23-29 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. przy użyciu specjalistycznej lawety będącej własnością spółki sprowadził uszkodzony pojazd do Polski.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. samodzielnie przy użyciu posiadanego sprzętu dokonali naprawy pojazdu.

zeznania członka zarządu powoda – M. C. – protokół skrócony rozprawy z dnia 26 maja 2017 roku – k. 103-105 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:03:08-00:50:31)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. sporządził kalkulację naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 51 087,42 złotych. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. dokonał weryfikacji tej kalkulacji na kwotę 51 989,62 złotych.

kalkulacja – k. 33-39 akt, zweryfikowana kalkulacja – k. 40-43 akt

Po wykonaniu naprawy marki S. o numerze rejestracyjnym (...), w dniu 05 stycznia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wystawił fakturę wewnętrzną numer (...) na kwotę 58 439,62 złotych netto, w tym kwotę 51 989,62 złotych netto tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu według zatwierdzonej przez ubezpieczyciela kalkulacji oraz kwotę 6 450 złotych tytułem zwrotu kosztów czynności ściągnięcia pojazdu z autostrady, parkowania pojazdu i holowania na tracie Niemcy – Polska.

faktura wewnętrzna – k. 51 akt

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., po dokonaniu oględzin ponaprawczych pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...), przyznał i wypłacił dodatkowo odszkodowanie w kwocie 2 847,59 złotych netto.

Jednocześnie ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania według kosztów wskazanych w fakturze wewnętrznej numer (...)wskazując, że nie jest to dokument, o jakim mowa w ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...), a także, że naprawa została wykonana głównie za pomocą części z rynku wtórnego, zaś poszycie boczne dachu zakwalifikowane do wymiany, odbudowano.

decyzja – k. 21, 44 akt

Koszty naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku kolizji drogowej z dnia 20 listopada 2015 roku, z zastosowaniem współczynnika korekty cen części oryginalnych w wysokości 0,6 oraz procentowego pomniejszenia wartości części w wysokości 55%, ustalone zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...) wynoszą 19 512,33 złotych.

opinia biegłego sądowego – k. 126-149 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się także na zeznaniach członka zarządu powoda M. C. uznając je jednakże za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim potwierdził on, że przedmiotowy pojazd uległ uszkodzeniu na terytorium Niemiec i że został on sholowany do Polski przy wykorzystaniu należącej do powodowej spółki specjalistycznej lawety, a następnie naprawiony z wykorzystaniem zasobów osobowych i sprzętowych jej przedsiębiorstwa.

Jednocześnie za nie mające potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym Sąd uznał jego zeznania odnośnie użycia przez kierowcę uszkodzonego pojazdu środka neutralizującego, co więcej w ocenie Sądu wydaje się być sprzeczne z doświadczeniem życiowym, ażeby wyciek płynów eksploatacyjnych na autostradzie był usuwany w ramach własnych przez uczestnika kolizji. Także niezrozumiałe pozostawały jego twierdzenia, że do kosztów zabezpieczenia pojazdu należały koszty rozstawienia pachołków, skoro nie uległy one zniszczeniu i nie mają jednorazowego charakteru, trudno więc przyjąć, ażeby powstały jakiegokolwiek koszty z tytułu ich użycia.

Także gołosłowne były jego twierdzenia odnośnie parkowania pojazdu na płatnym parkingu, powód nie potrafił bowiem wskazać ani precyzyjnie miejsca postoju, ani ilości dni parkowania, ani wreszcie kwoty, jaką należało uiścić z tego tytułu. Także nie mają jakiegokolwiek odzwierciedlenia jego zeznania, że uszkodzony pojazd został naprawiony częściami nowymi, co jest zasadne tym bardziej, że powód nie kwestionował podnoszonej przez pozwanego okoliczności, iż w toku oględzin ponaprawczych stwierdzono, że część elementów, które miały być wymienione – naprawiono, a część wymieniono na zamienniki. Wreszcie, przedstawiciel powoda w żaden sposób nie potrafił także wskazać, jak skalkulowane zostały koszty transportu, zeznając jedynie lakonicznie, że policzył on ilość kilometrów (która jednakże pozostaje nieznana, podobnie jak trasa, którą sholowano pojazd) i ilość godzin pracy kierowców.

Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego, albowiem osoby uprawnione do reprezentowania pozwanego, mimo prawidłowego wezwania, nie stały się na rozprawę i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego T. M.. Biegły sądowy na podstawie akt sprawy, w tym treści umowy łączącej poszkodowanego z pozwanym i ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...), wyliczył celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 20 listopada 2015 roku, a także dokonał analizy stawek za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych stosowanych na lokalnym rynku.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 07 listopada 2017 roku” (data prezentaty: 2017-11-13, k. 159-160 akt) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. ponownie przedstawił swoje stanowisko dotyczące wymogu pozwanego odnośnie przedstawienia dokumentu – faktury VAT, a także zarzucił, że biegły sądowy w żaden sposób nie odniósł się do kosztów związanych z zabezpieczeniem i transportem uszkodzonego pojazdu, mimo, że zostały one udokumentowane fakturą wewnętrzną numer (...)

Mając powyższe na uwadze, postanowieniem z dnia 03 stycznia 2018 roku wydanym na rozprawie Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego odnośnie kosztów związanych z zabezpieczeniem pojazdu, jego holowaniem i transportem, mając na uwadze, że powód w tym zakresie nie przedłożył jakichkolwiek dokumentów, czy danych pozwalających biegłemu sądowemu na dokonanie stosownych ustaleń, w szczególności odnośnie np. trasy, ilości przejechanych kilometrów, pojazdu, jakim holowano pojazd uszkodzony, itp., a także wniosek pozwanego o dokonanie oględzin pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) dzielając opinię biegłego sądowego, że po upływie około dwóch lat od naprawy nie jest możliwa identyfikacja rodzaju wykorzystanych w naprawie części i weryfikacja sposobu dokonanej naprawy.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części.

W niniejszej sprawie bezsporny między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, zawarcie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco, co do zasady – umownej odpowiedzialności pozwanego oraz zakres powstałych w wyniku kolizji drogowej uszkodzeń przedmiotowego pojazdu. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się natomiast do ustalenia wysokości należnego od pozwanego odszkodowania z umowy dobrowolnego ubezpieczenia, obliczonego zgodnie z postanowieniami tej umowy i ich integralną częścią – ogólnymi warunkami ubezpieczenia Autocasco(...)

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym przy ubezpieczeniu majątkowym, a takim

jest ubezpieczenie autocasco, sprowadza się to do zapłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Sposób ustalania wysokości świadczenia oraz wypłaty odszkodowania w przypadku szkody częściowej uregulowany był w ogólnych warunkach ubezpieczenia, które stanowiły podstawę wzajemnych praw i obowiązków stron umowy, tj. poszkodowanego oraz pozwanego.

Zgodnie z § 15 ustęp 3 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...)znajdujących zastosowanie w przedmiotowej sprawie, wycena kosztów naprawy wykonywana jest na podstawie indywidualnej oceny uszkodzeń pojazdu z przedmiotowym zdarzeniem do tego celu informacji na temat realnych kosztów naprawy uzyskanych przez analizę aktualnej sytuacji rynkowej, której podstawą jest:

1. koszt robocizny ustalony w oparciu o:

- a) naprawcze normy czasowe określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie Audatex, Eurotax lub DAT,
- b) stawkę za jedną roboczogodzinę ustaloną przez pozwanego na podstawie stawek stosowanych przez warsztaty spoza ASO z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji składki,

2. koszt części zamiennych wysokości cen podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu Audatex, Eurotax lub DAT, z uwzględnieniem cen części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta lub importera pojazdu, z zastrzeżeniem,

- a) że wycena kosztu części zamiennych dokonywana jest na podstawie cen części zalecanych do stosowania przez producenta pojazdu lub jego oficjalnego importera skorygowanych o współczynnik 0,6 wynikający z uwzględnienia w wycenie cen tzw. zamienników, tj. części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta lub importera pojazdu posiadających stosowną homologację,
- b) zastosowania procentowego pomniejszenia wartości części w zależności od okresu eksploatacji pojazdu określonych w tabeli, chyba, że w umowie zostało ono zniesione.

W razie udokumentowania oryginalnymi fakturami VAT poniesionych kosztów naprawy wyższych niż przyjęte w sporządzonej w sposób powyższy wycenie, W. uzupełni kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z tych faktur, nie więcej jednak niż:

1. do poziomu cen części podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu Audatex, Eurotax lub DAT, opartych na danych producenta lub importera pojazdu, nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnych importerów do stosowania przez ich sieci serwisowe, bez uwzględniania współczynnika korygującego 0,6,
2. do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za jedną roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi (ASO) z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji składki, gdy w umowie nie zostało zniesione procentowe pomniejszenie wartości części.
3. do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za jedną roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi (ASO) z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji składki, gdy w umowie zostało zniesione procentowe pomniejszenie wartości części. W przypadku braku możliwości ustalenia stawki średniej, dopuszcza się przyjęcie stawki za jedną roboczogodzinę stosowanej indywidualnie przez wykonawcę naprawy, o ile nie przekracza ona 120% stawki za roboczogodzinę stosowanej przez dany warsztat w naprawach gwarancyjnych,

pod warunkiem:

4. stwierdzenia przez W. zgodności dokonanej naprawy z zakresem uszkodzeń uznanych przez W.,

5. przedstawienie naprawionego pojazdu na żądanie W. w celu dokonania oględzin przez W..

Stosownie do § 15 ustęp 3 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco(...), W. zwraca w granicach sumy ubezpieczenia koszty wynikłe z zastosowania środków w celu ratowania ubezpieczonego pojazdu oraz zapobieżenia szkodzi lub zmniejszeniu jej rozmiarów, jeżeli środki te były celowe, choćby okazały się bezskuteczne. Warta niezależnie od odszkodowania wynikającego m. in. z § 15, zwraca inne koszty udokumentowane oryginalnymi fakturami lub rachunkami i uzasadnione ekonomicznie oraz okolicznościami zdarzenia, za które W. ponosi odpowiedzialność. Dotyczy to kosztów:

1. zabezpieczenia uszkodzonego pojazdu w okresie nie dłuższym niż do dnia dokonania przez W. oględzin uszkodzonego pojazdu, o ile W. nie odstąpiła od dokonania oględzin,
2. transportu uszkodzonego pojazdu,
3. dodatkowego badania technicznego.

Wysokość powyższych kosztów nie może przekroczyć łącznie 10% sumy ubezpieczenia określonej w dokumencie ubezpieczenia, lecz nie więcej niż 4 000 złotych, z tym, że koszty transportu uszkodzonego pojazdu nie mogą przekroczyć 1 500 złotych i nie dotyczą transportu pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony.

Nie ulega wątpliwości, iż strony dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego mogą ustalić umownie sposób kalkulacji świadczenia odszkodowawczego, które – zgodnie z takimi ustaleniami – może nie pokrywać całości uszczerbku majątkowego ubezpieczonego. Jednakże dopóki ubezpieczyciel jako profesjonalny podmiot nie określi sposobu ustalania odszkodowania na tyle precyzyjnie, że możliwa będzie jednoznaczna weryfikacja sposobu jego ustalenia, tj. w oparciu o obiektywne kryteria, postanowienia umów ubezpieczeniowych nie mogą być w tym zakresie interpretowane na niekorzyść ubezpieczonego. Podgląd ten jest powszechnie akceptowany w orzecznictwie (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 28 lutego 1996 roku, sygn. akt I ACr 37/96, OSA 1996/9/43, Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 09 lipca 1997 roku, sygn. akt I ACa 181/97). W przedmiotowej sprawie – ze względu na zastosowanie wzorca umownego oraz ze względu na brak inicjatywy dowodowej stron – w ograniczonym zakresie możliwe było badanie rozumienia przez strony spornego pojęcia „ faktura VAT” oraz „ faktura” wskazanego w ogólnych warunkach ubezpieczenia Autocasco (...). Z tego względu Sąd w tej kwestii oparł się na celu umowy, którym jest niewątpliwie uzyskanie przez ubezpieczonego wyrównania uszczerbku majątkowego powstałego w wyniku zajścia wypadku objętego umową ubezpieczeniową, a dla ubezpieczyciela uzyskanie składki.

Nie budzi wątpliwości, że ani umowa ani ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco (...) nie zawierają definicji pojęcia „ faktura VAT”, o jakim mowa w § 15 ustęp 4 ani pojęcia „ faktura”, o jakim mowa w § 20 ustęp 2.

Definicji takiego dokumentu, tj. dokumentu określonego wprost jako „ faktura VAT” nie zawiera również ustawa z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1221 ze zmianami). Ustawa ta definiuje natomiast pojęcie faktury jako dokumentu w formie papierowej lub w formie elektronicznej zawierającego dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie, tj. elementy szczegółowo określone w art. 106e tej ustawy. Nadto ustawa ta wskazuje także na zdarzenia gospodarcze, których zaistnienie rodzi obowiązek wystawienia takiego dokumentu. A zatem tylko jeżeli zaistnieje wskazane w ustawie zdarzenie gospodarcze w postaci odpłatnego nabycia towarów (wyjątki określa art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2) albo odpłatnego świadczenia usług konieczne jest wystawienie dokumentu o elementach wskazanych w treści art. 106e, co jest nierozdzielnie związane z powstaniem obowiązku podatkowego, a który przecież pozostaje indyferentny prawnie dla ustalenia wysokości odszkodowania zgodnie z treścią umowy i ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco(...)

Sąd zważył przy tym, że ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco (...) przewidują ustalenie wysokości odszkodowania w przypadku szkody częściowej zgodnie z § 15 ustęp 3, tj. z zastosowaniem współczynnika 0,6 oraz procentowego pomniejszenia wartości części w zależności od okresu eksploatacji pojazdu. Tak ustalone odszkodowanie może zostać

podwyższone – w razie udokumentowania poniesienia kosztów naprawy wyższych aniżeli wynikających z wyceny dokonanej zgodnie z § 15 ustęp 3 – po przedłożeniu oryginałów „ faktur VAT”.

Nie budzi wątpliwości Sądu, iż opierając się na wykładni celowościowej przyjąć należy, że pojęcie „ faktury VAT”, jakim posługują się ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco (...), oznacza dokument mający służyć wykazaniu poniesienia na naprawę pojazdu wyższych wydatków aniżeli wynikające z wyceny, zaś bez znaczenia, zdaniem Sądu, pozostaje podnoszona przez pozwanego okoliczność powstania w tym zakresie obowiązku podatkowego, który jest główną ideą faktury w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1221 ze zmianami). Nie ma więc żadnych podstaw do tego, by uznać, że wykazanie poniesienia wydatków wyższych niż wynikające z wyceny miałyby następować wyłącznie za pomocą faktury w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1221 ze zmianami), co wykluczałoby np. możliwość wykonania naprawy pojazdu przez przedsiębiorcę w ramach jego własnego przedsiębiorstwa, tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, tym bardziej, że naprawa pojazdu we własnym warsztacie przedsiębiorcy jest przypadkiem, w którym nie można wystawić faktury w rozumieniu powyższej ustawy.

W ocenie Sądu nie ma więc przeszkód do tego, aby poszkodowany dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu w ramach swojego przedsiębiorstwa – przy wykorzystaniu posiadanego zaplecza sprzętowego oraz wykwalifikowanych pracowników i wobec tego, że świadczenie na własną rzecz nie jest usługą, tak jak płatność samemu sobie nie może być uznane za odpłatność za świadczone usługi (czynność ta nie podlega udokumentowaniu fakturą w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1221 ze zmianami), udokumentował poniesione koszty naprawy (materiałowe i robocizną) za pomocą innego wewnętrznego dokumentu rozliczeniowego, w tym – tak jak to miało miejsce w tym przypadku – za pomocą faktury wewnętrznej. Nie budzi bowiem wątpliwości, że naprawiając pojazd we własnym warsztacie, poszkodowany także ponosi koszty naprawy dotyczące materiału, robocizny, itp.

Niezależnie bowiem od rodzaju dokumentu, w ocenie Sądu, ma on służyć wykazaniu poniesionych kosztów naprawy pojazdu wyższych niż wynikających z wyceny. W niniejszej sprawie wyceniono naprawę pojazdu zgodnie z treścią § 15 ustęp 3 na kwotę 18 639,95 złotych netto, natomiast faktura wewnętrzna wystawiona została przez powoda na kwotę 51 989,62 złotych netto, zgodnie z kalkulacją naprawy sporządzoną przez autoryzowaną stację obsługi pojazdów marki S., a następnie zweryfikowaną przez pozwanego i to do wyższej kwoty. Jednocześnie po dokonanej w warsztacie powoda naprawie wykonane zostały przez pozwanego oględziny ponaprawcze, które wykazały, że poszycie boczne pojazdu zamiast wymiany zostało odbudowane, zaś naprawa innych elementów została wykonana z zastosowaniem części z rynku wtórnego. Powyższym twierdzeniom pozwanego powód w żaden sposób nie zaprzeczył ani nie wnosił również o przeprowadzenie dowodu z oględzin pojazdu przez biegłego sądowego dla wykazania, że przeprowadzona w jego warsztacie naprawa była zgodna z treścią kalkulacji naprawy. W tej sytuacji nie sposób uznać, że faktura wewnętrzna przedłożona przez powoda stanowi wiarygodny dokument wykazujący poniesione przez niego koszty naprawy pojazdu.

Powód nie sprostał w tym zakresie ciężarowi dowodowemu, nie przedłożył bowiem żadnych dokumentów, z których wynikałoby np. że nabył on w celu naprawy pojazdu części zakwalifikowane do wymiany wskazane w kalkulacji naprawy – jak bowiem zeznawał powód miały to być części nowe, a zatem niewątpliwie powinien on być w posiadaniu stosownych dokumentów sprzedaży, nie wykazał, ilu pracowników i przez jaki czas dokonywało naprawy, jakie były koszty ich pracy, czy inne koszty eksploatacyjne. Było to zasadne tym bardziej, że już w toku postępowania likwidacyjnego przeprowadzając zgodnie z § 15 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...) oględziny pojazdu po dokonaniu jego naprawy, pozwany kwestionował zakres naprawy jako niezgodny z kalkulacją naprawy oraz rodzaj zastosowanych części zamiennych jako niezgodnych z przyjętymi w tej kalkulacji. W tym okolicznościach ciężar wykazania, że naprawa wykonana została za pomocą części określonych w kalkulacji naprawy i we wskazanym tam zakresie obciążał powoda, gdyż to on z tej okoliczności wywodzić chciał korzystne dla siebie skutki prawne, tj. odszkodowanie we wskazanej tam wysokości.

W tej sytuacji posłużenie się kwotą kosztów naprawy ustaloną w kalkulacji jest nieuprawnione, zaś faktura wewnętrzna zawierająca taką kwotę nie może być uznana w żadnej mierze za dokumentującą poniesienie przez powoda kosztów naprawy w tej wysokości, a więc wyższych niż wynikających z wyceny ubezpieczyciela.

Mając na względzie powyższe nie sposób przyjąć, ażeby powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. przedłożył dokumenty wykazujące poniesienie przez niego kosztów naprawy w kwocie 51 989,62 złotych netto, tym bardziej, że warunkiem ich uwzględnienia było stwierdzenie zgodności naprawy z zakresem uznanych przez pozwanego uszkodzeń, co w niniejszej sprawie nie miało miejsce. W tej sytuacji zatem ustalenie wysokości odszkodowania dokonane być powinno w oparciu o zasady określone w § 15 ustęp 3 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...), a więc z zastosowaniem w przypadku części zamiennych współczynnika w wysokości 0,6 oraz procentowego pomniejszenia wartości części z uwagi na okres eksploatacji pojazdu (tj. w niniejszej sprawie w wysokości 55%, czym innym jest bowiem wiek pojazdu, a czym innym okres jego eksploatacji). Uwzględniając powyższe zasady, Sąd podzielił wniosek biegłego sądowego, że ustalony przy ich zastosowaniu koszt naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wynosi 19 512,33 złotych netto.

Uwzględniając, że pozwany wypłacił powodowi dotychczas odszkodowanie w łącznej kwocie 18 639,95 złotych netto, do zapłaty pozostała jeszcze kwota 872,38 złotych i w tym zakresie żądanie pozwu było zasadne.

Odnosząc się natomiast do żądania kwoty 6 450 złotych netto tytułem zwrotu kosztów holowania oraz zabezpieczenia pojazdu, żądanie w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na dowód poniesionych z tego tytułu kosztów powód przedłożył fakturę wewnętrzną numer (...) obejmującą m. in. kwotę 6 450 złotych netto, przy czym i w tym przypadku zachowują aktualność powyższe rozważania odnośnie dokumentów wykazujących poniesienie tychże kosztów. Jednocześnie Sąd zważył, że powód w żaden sposób, wobec kwestionowania tych kosztów, nie wykazał, w jaki sposób zostały one przez niego skalkulowane, nie wskazał ile wynosiły koszty organizacyjne ściągnięcia pojazdu z autostrady, parkowania pojazdu i holowania pojazdu na trasie Niemcy – Polska. Powód nie przedstawił żadnych danych na jakiej dokładnie trasie odbyło się holowanie tego pojazdu, ile było kilometrów, jakie były koszty pracy kierowcy, paliwa, itp. Sąd zauważył przy tym, że powód wprawdzie wskazał, że czynności organizacyjne obejmowały sprzątanie („posprzątał rzeczy, które się wysypały. (...) On posprzątał szkła od lamp, itp.”), jednakże nie wskazał, jakie miały być koszty tego sprzątanego i z czego wynikały, podobnie powód wskazał, że zabezpieczenie obejmowało rozstawienie pacholzków (nie wykazał jednakże jakie z tego tytułu miałyby powstać koszty), jak i użycie absorbentu, aczkolwiek nie potrafił wskazać, ile środek ten kosztuje. Podobnie – odnośnie kosztów parkingu i czasu parkowania pojazdu „od 2 do 3 dób”.

Wprawdzie powód na okoliczność kosztów holowania pojazdu, kosztów parkowania pojazdu i usuwania skutków kolizji złożył wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, jednakże Sąd wniosek w tym zakresie, jak już wyżej wskazano, oddalił, albowiem brak jest w ocenie Sądu danych pozwalających biegłemu sądowemu na dokonanie stosownych ustaleń, a nie znajduje podstaw, z uwagi na umowne źródło zobowiązania pozwanego w niniejszej sprawie (a nie w postaci deliktu – jak przy odpowiedzialności OC), ustalenie tych kosztów w sposób hipotetyczny, oderwany od kosztów rzeczywiście poniesionych przez powoda.

Sąd miał także na uwadze, że powód w żadnej mierze nie wykazał także, że koszty te były uzasadnione ekonomicznie, jak i okolicznościami zdarzenia, jak i nie wykazał nawet, ile wynoszą koszty poszczególnych czynności, zaś zgodnie z postanowieniem § 20 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (...)w przypadku m. in. kosztów zabezpieczenia i kosztów transportu, wysokość tych kosztów nie może przekroczyć łącznie 10% sumy ubezpieczenia, lecz nie więcej niż 4 000 złotych, z tym, że koszty transportu uszkodzonego pojazdu nie mogą przekroczyć 1 500 złotych, co również uniemożliwia ocenę żądania powoda czyniąc je ze wszystkich wskazanych powyżej przyczyn niezasadnym.

Nie sposób bowiem uznać, ażeby wartości zarówno w zakresie kosztów naprawy, jak i w zakresie kosztów zabezpieczenia, parkowania i holowania pojazdu wskazane na fakturze w rozumieniu ustawy o z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1221 ze zmianami), czy na innym

wewnętrznym dokumencie rozliczeniowym (np. rachunku, fakturze wewnętrznej, itp.), a więc wartości wskazane w dokumencie prywatnym (art. 245 k.p.c.), w sytuacji kwestionowania tych wartości co do ich zasadności oraz wysokości, mogły być uznane za równoznaczne z wartością rzeczywiście poniesionych wydatków poszkodowanego, czy stanowiące odwzorowanie wzrostu obciążeń (pasywów) majątku poszkodowanego.

Uwzględniając powyższe rozważania i uznając, iż żądanie powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie kwoty 872,38 złotych, Sąd na podstawie przywołanych wyżej zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia Autocasco (...) oraz art. 805 § k.c. w zw. z art. 4 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda kwotę 872,38 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 12 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące powództwo za niezasadne, na podstawie wyżej stosowanych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario, Sąd w punkcie II wyroku powództwo w tym zakresie oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którą to zasada każda ze stron powinna ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim przegrała sprawę.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 6,32% (zasądzona kwota stanowi 6,32% kwoty dochodzonej pozvem). Natomiast pozwany wygrał sprawę w 93,68%, tj. w zakresie, w jakim Sąd oddalił przedmiotowe skierowane przeciwko niemu powództwo. W świetle powyższego, powodowi należy się zwrot w 6,32% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów w 96,38%.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 6 499,58 złotych (691 złotych – opłata sądowa od pozwu, 4 800 złotych – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 991,58 złotych – wykorzystana część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego), zaś koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły kwotę 4 817 złotych (4 800 – koszty zastępstwa procesowego, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa). Powodowi zatem należy się kwota 410,77 złotych tytułem zwrotu w 6,32% poniesionych przez niego kosztów, zaś pozwanemu należy się kwota 4 512,57 złotych tytułem zwrotu w 93,68% poniesionych przez niego kosztów. Kompensując obie kwoty powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 4 101,80 złotych, którą Sąd zasądził w punkcie III wyroku, stosując powyższą zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów. Na marginesie wskazać należy, iż zarządzeniem z dnia 15 stycznia 2018 roku Sąd nakazał zwrócić powodowi, po uprawomocnieniu się wyroku, kwotę 508,42 złotych tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Obciążając powoda w pozostałym zakresie kosztami procesu, Sąd uznał je za uiszczone (punkt IV).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 11 lutego 2018 roku